

Jumalan rakkauden riemuvoitto

*”Ja minä kuulin valtaistuimen luota voimakkaan äänen, joka sanoi: ‘Katso, Jumalan asuinsija ihmisten keskellä! Hän asuu heidän luonaan, ja heistä tulee hänen kansansa. Jumala itse on heidän luonaan, ja hän pyyhkii heidän silmistään joka ainoan kyöneleen. Kuolemaa ei enää ole, ei murhetta, valitusta eikä vai-
vaa, sillä kaikki entinen on kadonnut.” (Ilm. 21:3, 4.)*

Avaintekstit:

Ilm. 22:11, 12;
Jer. 30:5-7;
Ps. 91:1-11;
Jer. 25:33;
Ilm. 21:2;
Ilm. 20:11-15.

Voimme kohdata tulevaisuuden sydän täynnä toivoa. Vaikka haastavat ajat ovat edessä, ja vaikka joutuisimme kestäämään vaikeuksia ja kokemaan murheita, jos meillä on toivo siitä, että parempi päivä koittaa, voimme elää tätä päivää iloiten ja tuntien, että elämällämme on tarkoitus.

Franklin D. Roosevelt oli Yhdysvaltain presidentti vuosina 1933–1945, joka oli yksi Yhdysvaltojen historian vaikeimmista ajanjaksoista. Hän oli polion halvaannuttama eikä pystynyt kävelemään ilman apua. Hän kirjoitti kerran: ”Olemme aina pitäneet kiinni siitä toivosta, uskosta ja vakaumuksesta, että horisontin tuolla puolen meitä odottaa parempi elämä ja parempi maailma.” Albert Einstein, yksi maailman nerokkaimmista miehistä, kirjoitti: ”Opi eilisestä, elä tätä päivää ja toivo huomista.” Alfred Lord Tennyson, suosittu englantilainen runoilija kuningatar Viktorian ajoilta, kirjoitti kerran: ”Toivo hymyilee tulevan vuoden kynnykseltä kuiskaten: ‘Tästä vuodesta tulee onnellisempi.’”

Tämän neljänneksen viimeisessä tutkistelussa näemme Kristuksen järkkymättömän rakkauden maailmankaikkeuden historian jännittävimpänä aikana ja hänen täydellisen voittonsa hyvän ja pahan välisessä suuressa taistelussa. Raamatun viimeinen kirja, Ilmestyskirja, antaa meille toivoa tähän päivään, huomiiseen ja iankaikkisuuteen.

Tämä tutkistelu, joka perustuu *Suuri taistelu* -kirjan lukuihin 39–42 (Alfa ja omega, osa 8, luvut 11–14), on sapatiksi 29.6.2024

TOIVOA AHDIS- TUKSEN AIKANA

Lue Ilm. 22:11, 12; Dan. 12:1, 2 ja Jer. 30:5-7. Millaisia tapahtumia on odotettavissa juuri ennen toista adventtia?

Armonaikaa seuraa ahdistuksen aika, ”jonka kaltaista ei ole ollut siitä alkaen, kun kansoja on ollut, aina tuohon aikaan saakka” (Dan. 21:1). Ilm. 16. luku kuvailee seitsemää viimeistä vitsausta, jotka vuodatetaan jumalattoman maailman ylle. Samoin kuin Egyptin vitsausten kohdalla, Jumalan kansa kuitenkin varjellaan niiltä. ”Mutta sinun kansasi pelastuu, pelastuu jokainen, jonka nimi on kirjoitettu kirjaan.” (Dan. 12:1.) Tällä viitataan elämän kirjaan (ks. Fil. 4:3; Ilm. 13:8; Ilm. 20:12, 15). Jos olemme pysyneet Jeesukselle uskollisina, nimeämme ei pyyhitä pois elämän kirjasta (Ilm. 3:5).

Lue 1. Joh. 3:1-3; Joh. 8:29 ja Joh. 14:30. Miten valmistaudumme tulevaan ahdistuksen aikaan?

Ahdistuksen aikana Jumalan kansalla on niin syvä henkilökohtainen suhde Jeesukseen, ettei mikään voi muuttaa sitä. Heidän suurin halunsa on miellyttää Jeesusta kaikessa, niin että he Pyhän Hengen työn kautta ovat yhtä puhtaita kuin hän. Kristuksen sydämessä ei ollut mitään, mikä olisi tuntenut vetoa Paholaisen petoksiin. Me voimme myös heijastaa tätä Jeesuksen luonteen puolta.

Lue Ps. 27:5; Ps. 91:1-11 ja Ilm. 3:10-12. Mitä lupauksia Jumala antaa meille ahdistuksen aikaa varten?

Jotkut ovat luulleet, että meidän pitää elää ahdistuksen aika läpi ilman välittäjää. Jeesus lopettaa välitystyönsä taivaan pyhäkössä, kun jokainen on tehnyt lopullisen päätöksensä joko hänen puolelleen tai häntä vastaan. Tämä ei kuitenkaan tarkoita, että meidät jätettäisiin tuoksi ajaksi yksin, selviämään omassa voimassamme. Jeesus on vakuuttanut, että hän tulee olemaan kanssamme aina (Matt. 28:20). Usko luottaa silloinkin, kun se ei voi nähdä, ja silloinkin, kun koko maailma ympärillämme on hajoamassa. Ahdingon aikana uskomme vahvistuu ja kaipuamme iankaikkisuuteen kasvaa niin, että ainoa halumme on elää Jeesuksen kanssa ikuisesti.

TOIVO JEESUKSEN PIKAISESTA PALUUSTA

Lue Joh. 14:1-3; Tit. 2:11-14. Miksi nämä jakeet ovat niin rohkaisevia tulevan ahdistuksen ajan valossa?

Jeesuksen sanat: "Älköön sydämenne olko levoton", ovat hänen vakuutuksensa siitä, että hän ei koskaan jätä meitä ja että hän on tulossa takaisin noutamaan meidät kotiin. Tämä maailma ei ole meidän kotimme. Parempi päivä on tulossa. Uuden testamentin jakeista aina yksi jae kutakin 25 jaetta kohden puhuu Herramme paluusta. Kun päivät ovat synkkiä ja kirkon ja valtion yhteen liittynyt valta uhkaa elämäämme orjuuttavilla säädöksillään, lupaus Kristuksen tulemisesta täyttää sydämemme toivolla. Tämä on se autuas toivo, joka on innoittanut Jumalan uskollista kansaa joka sukupolvessa.

Lue Ilm. 6:15-17 ja Jes. 25:8, 9. Vertaa jakeessa esiintyvien pelastettujen ja kadotettujen asenteita. Mikä selittää heidän ajattelutapojensa eron?

Jumalattomat ymmärtävät synnin kauhistuttavat seuraukset, vanhurskaat taas ovat vastaanottaneet suuren armolahjan. Kapina Jumalaa vastaan johtaa pelkoon, syyllisyyteen, tuomioon ja lopulta iankaikkiseen kadotukseen. Meidän vastauksemme hänen pelastavaan armoonsa johtaa anteeksiantoon, rauhaan ja ikuiseen iloon, joka alkaa Jeesuksen tullessa kirkkaudessaan.

Lue Ilm. 15:3, 4 ja Ilm. 19:7. Kuinka lunastetut suhtautuvat pelastukseen Kristuksen kautta?

"Kristuksen risti on lunastettujen tutkimuksen kohde ja laulun aihe kautta ikuisuuden. Kirkastetussa Kristuksessa he näkevät ristiinnaulitun Kristuksen. - - Se, että kaikkien maailmojen Luoja ja kaikkien kohtaloitten hallitsija luopui kunniastaan ja nöyryytti itsensä rakkaudesta ihmiseen, tulee aina herättämään ihmetystä ja kunnioitusta koko maailmankaikkeudessa." (ST2023 401.)

Lue Ilm. 12:17; Ilm. 17:13, 14 ja Ilm. 19:11-16. Miten maailman viimeinen sota ja Kristuksen lopullinen voitto etenevät?

TUHAT- VUOTIS- KAUSI MAAN PÄÄLLÄ

Ilm. 19. luku päättyy kuvaukseen Jeesuksen paluusta ja jumalettomien tuhosta. Tarina ei kuitenkaan pääty tähän. Ilm. 20. luku esittelee 1 000 vuotta kestävästä ajanjakson, tuhatvuotis-kauden. Erityisesti Ilm. 20:1-3 kertoo Paholaisen kohtalosta, kun Jeesus palaa takaisin. Näiden jakeiden kuvakieli on vertauskuvallista. Paholaista ei kirjaimellisesti panna kahleisiin ja lukita syvyyteen. Tuhannen vuoden ajan hänet on sidottu tyhjiin, autioituneeseen maailmaan. Tuon ajan hän on itse luomiensa olosuhteiden vanki. 2. Piet. 2:4, VKR luumme, että Paholainen enkeleineen on syösty ”syvyyteen, pimeyden kuiluihin” odottamaan tuomion toteutumista. Paholainen sidotaan maan päälle olosuhteiden kahleilla, sillä hänellä ei ole enää ketään, jota kiusata. Tuhannen vuoden ajan hän joutuu katselemaan tuhoa ja hävitystä, jonka hänen kapinansa on aikaansaanut.

Samaa syvyyttä tarkoittavaa kreikan sanaa on käytetty *Septuagintassa*, Vanhan testamentin kreikankielisessä käännöksessä, kuvaamaan, millainen maa oli ennen luomista. ”Maa oli autio ja tyhjä, pimeys peitti syvyydet – -.” (1. Moos. 1:2.) Septuagintassa sana ”syvyys”, kreikan kielen sana *abyssos*, kuvaa autiota ja tyhjää maata. Pimeyden kuilu ei ole maanalainen luola tai ammottava rotko avaruudessa. Paholaisen aikaansaama tuho yhdessä Jeesuksen toista tulemistä edeltävän valtavan kaaoksen kanssa on saanut maan palamaan takaisin pimeäksi, epäjärjestyksessä olevaksi massaksi, sellaiseksi kuin se oli luomisen alussa.

Lue Jer. 4:23-26 ja Jer. 25:33. Kuinka profeetat kuvailevat näkymää?

Profeetat korostavat Kristuksen tulemisen tuhoa ja sitä, että yksikään ihminen ei jää eloon maan päälle tuhatvuotiskaudeksi. Paholainen ja hänen enkelinsä jätetään miettimään kapinansa aiheuttamaa tuhoa. Koko maailmankaikkeus tajuaa, että synnin palkka on kuolema. Jumala käsittelee syntiongelman siten, ettei se enää koskaan nouse uudestaan (Nah. 1:9). Jumala tekee tämän kolmella tavalla. Ensinnäkin hän paljastaa rajattoman rakkautensa, palavan halunsa ja hellittämättömän pyrkimyksensä pelastaa koko ihmiskunta. Toiseksi hän paljastaa oikeudenmukaisuutensa, oikeamielisyytensä ja vanhurskautensa. Kolmanneksi hän antaa maailmankaikkeuden nähdä synnin ja kapinan lopulliset seuraukset.

TUHATVUO- TISKAUDEN TUOMIO

Ilm. 20:4–6 kertoo, mitä vanhurskaat tekevät tuhatvuotiskauden aikana. Heillä on omakohtainen mahdollisuus nähdä Jumalan oikeudenmukaisuus ja rakkaus siinä, miten hän on käsitellyt syntiongelman. Kenelläpä ei olisi kysymyksiä, joita haluaisi esittää Jumalalle? Nyt lunastetut saavat tuhatvuotiskauden aikana esittää kysymyksensä. Jos joku rakas läheinen puuttuu taivaasta, pelastetuilla on mahdollisuus ymmärtää Jumalan päätöksiä täydellisemmin. Nyt he saavat selville, miten voimallisesti Jumala on toiminut pelastaakseen jokaisen, joka on koskaan elänyt. He tajuavat, että jokainen kadotettu on jäänyt pois taivaasta sen tähden, että he ovat itse päättäneet hylätä Kristuksen. Vasta tämän jälkeen Jumala antaa kadotetuille viimeisen tuomion – toisen kuoleman, joka tarkoittaa ikuista tuhoa.

Lue Ilm. 20:7–9. Miten tuhat vuotta päättyvät? Mikä on Paholaisen ja hänen seuraajiensa kohtalo?

Paholaisella ei ole ollut tuhanteen vuoteen ketään, jota kiusata tai pettää. Hän ja hänen enkelinsä ovat olleet keskenään miettimässä synnin kuolettavia seurauksia. Tuhatvuotiskauden lopussa jumalattomina kuolleet herätetään kohtaamaan tuomionsa ja saamaan lopullisen palkkansa (Ilm. 20:5).

Nyt Paholaisella on suuri armeija seuraajia. Vaikka hän on suuressa taistelussa kärsinyt tappion toisensa jälkeen, hän rohkaistuu nähdessään tuon valtavan kadotettujen joukon. Koska hän ei ole valmis lopettamaan kapinointiaan, hän lähete liikkeelle pettämään näitä ”kansoja”. Paholainen innoittaa heidät kokoamaan voimansa viimeiseen suureen ponnistukseen Jumalan kukistamiseksi ja oman valtakuntansa perustamiseksi. Termiä ”Gog ja Magog” käytetään kuvaamaan Paholaista ja kaikkina aikoina eläneitä pelastumattomia ihmisiä. Paholainen ja hänen seuraajansa ”saartavat pyhien leirin ja rakastetun kaupungin” (Ilm. 20:9).

Tuhatvuotiskauden lopussa jumalattomat herätetään eloon ja pyhä kaupunki, uusi Jerusalemi, laskeutuu alas taivaasta maan päälle (Ilm. 21:2). Pyhät ovat eläneet ja hallinneet yhdessä Kristuksen kanssa uudessa Jerusalemissa tuhat vuotta. Nyt tuhannen vuoden päättyessä kaupunki laskeutuu maan päälle mukanaan Jumala, Jeesus, enkelit ja kaikki pelastetut. Joka ainoa on paikalla suuren taistelun viimeisessä taistelussa. Synti hävitetään nyt lopullisesti!

KAKSI IKUISUUTTA

Lue 2. Kor. 5:10; Room. 14:10, 11 ja Ilm. 20:11-15. Miksi jumalattomat herätetään uudestaan henkiin?

Jotta pahuus ei enää koskaan pääse nousemaan esiin, jokaisen täytyy olla vakuuttunut siitä, että Jumala on ollut oikeamielinen ja oikeudenmukainen kaikissa toimissaan. Lopulta jokainen ihminen polvistuu Jumalan edessä ja tunnustaa hänen oikeudenmukaisuutensa suuressa taistelussa. Näin tekevät jopa Paholainen ja hänen enkelinsä. Hekin tunnustavat, ettei heillä koskaan ollut minkäänlaista oikeutusta kapinalleen. Huomaa tämä Ellen G. Whiten oivaltava ajatus: "Niin pian kuin kirjat on avattu ja Jeesuksen katse kohtaa jumalattomat, jokainen tiedostaa kaikki koskaan tekemänsä synnit. He näkevät, missä heidän jalkansa eksyivät puhtauden ja pyhyiden tieltä, ja kuinka ylpeys ja kapina saivat heidät pahasti rikkomaan Jumalan lakia. He hellivät mielessään vietteleviä kiusauksia ja antautuivat niille, käyttivät saamiaan siunauksia väärin, halveksivat Jumalan sanansaattajia ja hylkäsivät saamansa varoitukset. Armon aallot pysähtyivät heidän uppiniskaiseen, katumattomaan sydämeensä. Tämä on heille täysin selvää, kuin kaikki olisi tulikirjaimin heidän mieleensä kirjoitettu. --

Koko paha maailma seisoo Jumalan tuomioistuimen edessä syytteessä kapinasta ja maanpetoksesta taivaallista hallintoa vastaan. Kukaan ei puolusta heitä. Heillä ei ole syytä tekoihinsa, ja ikuinen kuolema määrätään heille rangaistukseksi." (ST2023 410, 411.)

Lue Ilm. 20:9; Ps. 37:20 ja Mal. 3:19, 20 (4:1, 2, VKR). Mitä oivalluksia tekstit antavat synnin ja syntisten lopullisesta tuhosta ja vanhurskaiden palkinnosta?

Paholainen ja hänen enkelinsä tuhoutuvat tulisessa järvässä. Tuli kuluttaa synnin ja syntiset pois. Ilm. 20:9 mukaan heidät tuhotaan, ei siis kiduteta iankaikkisesti. Seuraavassa jakeessa käytetään ilmaisua "aina ja ikuisesti". Asiatyhteyden mukaan sana "ikuisesti" voi tarkoittaa myös jonkin asian jatkumista niin kauan, kunnes asia tulee päätökseen ja jotakin on saavutettu (ks. 2. Moos. 21:6; 1. Sam. 1:22, 28, VKR; Juud. 7 ja 2. Piet. 2:4-6). Kadotetuille tuho itsessään on ikuista. Tuhoaminen sen sijaan ei jatku ikuisesti. Jumala ei ole ikuinen kiduttaja.

KERTAUS

Lisäaineistoa: ”Sieltä löytyy avaria tasankoja, ja niiden taustalta nousevat kauniit kukkulat ja Jumalan vuoret korkeine huippuineen. Tässä ajassa Jumalan lapset ovat joutuneet elämään vieraina ja muukalaisina, mutta nyt he löytävät kotipaikan rauhan tasangoilta elävien virtojen ääreltä. – –

Siellä kuolemattomat olennot pohtivat loppumattomaksi ilokseen luomisvoiman ihmeitä ja pelastavan rakkauden salaisuuksia. Paikalla ei ole julmaa ja petollista vihollista kiusaamassa unohtamaan Jumalan. Kaikki kyvyt kehittyvät ja kaikki lahjat vahvistuvat. Tiedon hankkiminen ei väsytä mieltä tai ruumista. Mitä suurimpia hankkeita ja korkeimpia päämääriä voidaan saavuttaa ja toiveita toteuttaa. Kuitenkin löytyy vielä uusia korkeuksia valloitettavaksi, uusia ihmeitä ihailtavaksi, uusia totuuksia ymmärrettäväksi ja uusia tavoitteita miehen, hengen ja ruumiin haasteeksi.” (ST2023 415, 417.)

”Sanomattoman ihastuneina maan lapset tutustuvat Jumalalle uskollisten olentojen iloon ja viisauteen. He osallistuvat tiedon ja viisauden aarteista, jotka on saavutettu pitkien aikakausien kuluessa tutkimalla Jumalan töitä. Heikentymättömin silmin pelastetut katsovat luomistyön suuruutta – aurinkoja, tähtiä ja aurinkokuntia, jotka kaikki Jumalan määräämässä järjestyksessä kiertävät hänen valtaistuintaansa. Kaikkiin, pienimmästä suurimpaan, on kirjoitettu Luojan nimi. Kaikessa heijastuu hänen voimansa suuruus.” (ST2023 417.)

”Suuri taistelu on päättynyt. Syntiä tai syntisiä ei enää ole. Koko maailmankaikkeus on puhdas. Yhteinen sopusointu ja ilo sykkii kautta koko suunnattoman luomakunnan. Hänestä, joka on kaiken luonut, virtaa elämää, valoa ja iloa ääretömään avaruuteen. Pienimmästä atomista suurimpaan maailmaan kaikki, elollinen ja eloton, julistaa peittämättömällä kauneudellaan ja täydellisellä ilollaan: Jumala on rakkaus.” (ST2023 417.)

Keskustelunaiheita:

1. Kuinka lyhyt on ihmisen elinaika verrattuna tuhansien vuosien ajan jatkuneeseen syntiin? Kuinka tämä näkökulma auttaa meitä käsittelemään vaikeaa kysymystä pahuudesta?

2. Kuinka tuhatvuotiskausi sopii yhteen pelastussuunnitelman kanssa? Miettikää, mitä se kertoo Jumalan luonteesta, että vasta kun kaikilla lunastetuilla on ollut mahdollisuus nähdä Jumalan oikeamielisyys, oikeudenmukaisuus ja rakkaus, langetetaan viimeinen tuomio ja lopullinen rangaistus kadotetuille.